

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 109/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. marca 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval vyhlásenie A. K., B., o námietke predpojatosti voči sudcovi Milanovi Ľalíkovi vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 146/09 a takto

r o z h o d o l :

Sudca I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Milan Ľalík **n i e j e v y l ú č e n ý** z výkonu sudcovskej funkcie vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 146/09.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. februára 2009 doručené vyhlásenie A. K., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorým namietala predpojatosť sudcu I. senátu ústavného súdu Milana Ľalíka vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 146/09.

Z písomných námietok predpojatosti, ktoré sťažovateľka označila ako „návrh -žiadosť“ vyplynulo najmä, že:

„... Vzhľadom nato, že moja matka pracovala na súde, v jej kompetencii bol výber a rozhodovanie o prijímaní justičných čakateľov, medzi ktorými bol aj pán JUDr. Milan Ľalík a moja matka ma s ním zoznámila, keďže som ju sústavne na súde často navštevovala. Keďže pána JUDr. Milana Ľalíka poznám, na základe tejto skutočnosti navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky tejto žiadosti vyhovel.“

2. Sudca I. senátu ústavného súdu Milan Ľalík k uvedeným námietkam predpojatosti uviedol, že nemá žiadny pomer k danej veci alebo účastníkom konania; na sťažovateľku si nespomína, hoci je možné, že sa s ňou už stretol, pretože v roku 1979 pôsobil na Okresnom súde Banská Bystrica, kde prichádzal do styku s jej matkou - p. H. Vo veci sa však necíti byť zaujatý, avšak kvôli vylúčeniu akýchkoľvek pochybností o zaujatosti, nemá námietky proti jeho vylúčeniu z veci.

II.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) obsahuje výslovnú úpravu o vylúčení sudcu ústavného súdu z výkonu sudcovskej funkcie v ustanoveniach § 27 a § 28, ktoré v relevantnom znení ustanovujú:

Sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti (§ 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť (§ 28 ods. 1 prvá veta zákona o ústavnom súde).

Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcov pre predpojatosť rozhodne iný senát.

Podľa čl. III bodu 1 Rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2009 o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje II. senát, ak ide o sudcov I. senátu.

Ústavný súd po posúdení dôvodov uvedených vo vyhlásení sťažovateľky, ktorým namietala predpojatosť sudcu I. senátu ústavného súdu Milana Ľalíka vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 146/09 dospel k záveru, že v zmysle § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie sú dostačujúce na vznik pochybností o nezaujatosti namietaného sudcu k danej veci.

Z týchto dôvodov príslušný senát ústavného súdu rozhodol podľa § 27 ods. 1 v spojení s § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2009